

"Her Nur talebesi imanla kabre girecektir." ifadesi ucba girer mi, nasıl anlamalıyız?..

"**Nur talebeleri imanla kabre girer.**" demek ucba ve gurur olmaz. Ama, "*Ben Nur talebesiyim, öyleyse ben imanla kabre girerim.*" demek ucba ve gurur olur. Çünkü birinci cümlede genel bir durum ve genel bir sığata atıf varken, ikinci cümlede kendine ve nefesine bir atıfa bulunuyor.

Tıpkı "**Müslümanlık güzeldir.**" demekle, "*Ben güzelim.*" demek arasındaki fark gibidir. "**Müslümanlık güzel.**" derken İslam dinini övüyorsun, "*Ben güzelim.*" derken kendini ve nefisini övüyorsun, birincisi güzelken ikincisi çirkindir.

İnsan mensubu olduđu bir dini bir cemaati övebilir, ama kendini asla övemez...

"Ezcümlle: Risaletü'n-Nur'un bir hâdimi ve birtek şakirdi, yirmi dört saatte, Risaletü'n-Nur talebelerinin hüsn-ü âkıbetlerine ve saadet-i ebediyeye mazhar olmalarına yüz defa Risaletü'n-Nur talebelerine ettiği duaları içinde hiç olmazsa yirmi otuz defa selâmet-i imanlarına ve hususî hüsn-ü âkıbetlerine ve imanla kabre girmelerine, aynı duayı, en ziyade kabule medar olan şerait içinde ediyor."(1)

(1) bk. [Kastamonu Lahikası, \(13. Mektup\)](#)